

מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי: כַּב הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיָה וּמִקֶּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתָנִי: כַּג אִסְפָּרָה שְׁמֹךְ לְאַחֵי בְּתוֹךְ קִהְלִי אֶחְלָלֶךָ: כַּד יֵרְאֵי יְהוָה תִּלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב בְּבְרוּהוּ וּגְבוּרֵי מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל: כַּה כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנִיתָ עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פְּנֵיו

== זוהר תהלים ==

הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם. (תהלים קמד) אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁפְכָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁה' אֱלֹהָיו.

דְּמוֹת אַרְיָה מְקַבֵּל הַקֶּרֶבֶן

הַצִּיִּלָּה מִחֶרֶב נִפְשֵׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי (כב,

כא): [זוהר תורה; זוהר חדש מדרש רות,

תיקוני זוהר ת' ע'] התפלה היא כקרבן, כמו שדרשו הראשונים שהתפלות כנגד תמידים תקנום, אם היו זוכים היה יורד דמות אריה והיה מקבל הקרבן, וזה מיכאל שמדרגתו חסד והוא מקבל תפלת שחרית, ואם לא זכו מה כתוב בקרבן: "לְכָלֵב תִּשְׁלַכְוֶן אֹתוֹ" (שמות כב, ל), שנחשב לו כטרפה, ובעבור זה היה יורד דמות כלב לקבל זאת המתנה והקרבן, וזהו שאמר דוד "הַצִּיִּלָּה מִחֶרֶב נִפְשֵׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי".

אם זוכה דמות אריה מקבל נשמתו. וכמו כן, כאשר ימות איש אם זוכה יורד דמות אריה לקבל נשמתו, ואם לא הרי דמות כלב, שעליו אמר דוד "הַצִּיִּלָּה מִחֶרֶב נִפְשֵׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי".

נשמה נרכבת בכלב. אמר רבי אלעזר לרבי שמעון אביו, אבי שמעתי שיש נשמה שמרכיבים אותה בכלב, ובשביל זה אמר דוד "הַצִּיִּלָּה מִחֶרֶב נִפְשֵׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי", מהו "יַחֲדָתִי", זו

הנשמה, וכי הנשמה נרכבת בכלב, אמר לו בני כך הוא, שנרכבת באותו ערל נחש הקדמוני שפיתה לחוה ולהאנשים, זה הוא כלב, וזה הוא יצר הרע שבא בעולם ההוא רוכב עליו שתקבל ממנו הנשמה עונשו.

לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה וְאֵת דְּכָא וְשִׁפְל רֹחַ אֱלוֹ הֵם כְּלֵי הַמְלָךְ

כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנִיתָ עֲנִי (כב, כה):

[זוהר ויקרא פ' ויקרא (דף טו.)] רַבִּי אֶלְעָזָר שָׁאַל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן אַבִּיו, אָמַר לוֹ, הֲרִי שְׁנִינוּ שֶׁעַל שְׁלֹשָׁה חֲטָאֵי הָעוֹלָם הִרְעַב בָּא לְעוֹלָם, וְכָל הַחֲטָאִים אֵינָם נִמְצָאִים אֶלָּא רַק בְּעִשְׂרִים, מִשּׁוּם שֶׁלָּבָם גַּס בָּהֶם, וְלֹא נִמְצָאִים בְּעִנְיִים. מָה הַדִּין? שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִהְרַג אֶת הָעֲנִיִּים וַיַּעֲמִיד אֶת הָעִשְׂרִים! שֶׁהֲרִי מַעֲכָשׁוּ יוֹסִיפוּ לְחַטָּא לְפָנָיו! אָמַר לוֹ, יִפֶּה שְׂאֵלְתָּ, וְהֲרִי פְּרִשׁוּהָ הַחֲבָרִים וְאָמְרוּ, כְּשֶׁרוּצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַפְרֵעַ מִהֲרָשָׁעִים וּלְאַבְדֵם מִן הָעוֹלָם, אֲזַי נוֹתֵן לָהֶם שְׁלוֹם וּמְשָׁלִים לָהֶם בְּכָל. אֲבָל בָּא וּרְאָה שֶׁכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא נִמְצָאִים קְרוֹבִים לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, כְּפִלִּים הָלְלוּ שֶׁהוּא מְשַׁתֵּמֵשׁ בָּהֶם, וּמִי הֵם? (תהלים נה) לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה. (ישעיה נז) וְאֵת דְּכָא וְשִׁפְל רֹחַ. אֱלוֹ הֵם כְּלֵי הַמְלָךְ. וְכִשְׁנִמְצָאת בְּצַרְתָּ בְּעוֹלָם וְהִרְעַב וְהַדִּין